

Sy-li spēwał,
Pilnje džélał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spař měrny
Čerstwosé da.

Njeh ty spēwaš,
Swérnje džélaš
Wšédne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh či khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njedželske lopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjež knižicziščežeńi w Budyschinje a je tam ša šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

5. njedžela po šwjatej Trojizy.

Zap. štutki 5, 34—42.

Gamalielowa rada we wyškej radže pschińdže se rta muža, kiž nicžo njeje, khiba šymny mudry šwětny muž, kotryž žaneho šahorjenja nima ša Bože kralestwo, ale je we šwojej wutrobje šymny. A tola leži w jeho radže hluboča wěrnosć. „Redžbujće na tych čłowjekow, šchto byščeže měli činić!“ Wón napomina, na Boži hlóš kedžbowacž w historiji, wón widži Bože šlědy na tych pucžach, po kotrychž je šwój lud wodžil, wón žada, šo bychu šo pluwu wot pschenžy džělile, hdyž jeho předomanje japoschtolow šymneho wostaji. Tak wopomínmy tež my Gamalielowu radu we šwojim žiwjenju. Redžbujmy šami na šo, šchto je w naš čłowjecžne wašchnje, čłowjecžna wola. Tak móže Gamalielowa rada nam wubudženje byčž ša našče žiwjenje, ša našch pschichod.

1. Šchtož je čłowjecžne, to šahinje;
2. Šchtož je wot Boha, wobšteji.

1. My šmy w čašku žiwi, kotryž šo runa tamnemu čaškej přenjeho kšesćijanštwa, dokelž šo tež wšchitko džěli, dokelž šo wšchudžom wari a hori w ludu. Šhrystuš je ta škala w režy šwěta, na tej škale džěla šo žolmny k prawizy a k lěwizy, nimo žana žolma njemóže. Wón je tym jenym różkny kamjeň jich myšljenja a štutkowanja, šaložkny kamjeň jich žiwjenja, kaž wěrzajej wošadže w Jerusalemj, kotraž š měrom štejesche w torhazyh žolmach hanjenja a pschescžehanja; tym druhim je kamjeň postorka, kotryž

šu čěžblojo šacžišli. Wdy w našim njeměrnym čašku šlyšchimy šchumjenje wodow a žolmow, kotrež šo žolmja wokolo škaly kšesćijanštwa. Na jenym boču šašlyšchich wołanje hidženja, ty je čžitaš w njewěrzazyh nowinach, je šlyšchich š erta njewěrzazyh, kiž šriedža w kšesćijanštwe bydla. Ale Bohu džakowano š drugeho boča kšincža šynki lubosće, špěwanje tych šwěrných, kiž šo šhromadžuja w Božim domje, kiž domach šo modla a temu šnjesej šluža. Ty chžesch wěšče tež do tych šwěrných šlushecž, kiž šu tak-rjež te žolmny na prawizy. Ale tak štejiš k temu šnjesej? Še to njewomasane kšesćijanštwo, modlenje w duchu a we prawdže? Tež w našim čašku tajžy mudri postawaja kaž Theudas, kiž chžedža nowe kšesćijanštwo natwaricž po šwojej šwětněj myšli a bóršy je rozpróšcheny jich čłowjecžny twar a jeho pschiwišowarštwo. Ššchetož to běšče čłowjecžna mudrosć. Šusto šo wopacžne falschowane parole a drohotne kamjenje pschedawaju — njeje tež wjele wopacžneho a njepraweho wašchnja w kšesćijanštwe — a njeleži nam bliško to praschenje: „Mam ja tu dobru parlu, pravu šutnju prawdosće? Še moje kšesćijanštwo čłowjecžne abo Bože? Še jenož postočene abo čžiste hacž do jadra? „Še-li rada abo tón štutk wot čłowjekow, dha budže šahinycž.“ Gamaliel mějesche prawo. Tež přenja wošada mějesche hižom šwoje šlabosće a blecžki. Šak bóršy šhubi šo rańšcha roša! Še dyrbiš tež ty pošnacž, kiž ty we wyšchich lětach šy. Še twoja wutroba hiščeže tak čžopla, kajkaž běšče, hdyž šo horjesche w přenim woženju lubosće? Šóršy pschiń-

džechu spytowanja šwěta a wona wustudny. To cźłowjecźne bywa tak lohko i knjesom nad nami. Duž płaczi Gamalielowa rada: „Schtož je cźłowjecźne, to njech sahinje. Wobhladajmy šebi tež našce Bože službu! Kunaja šo Božim službam přenjeje wošady? Schtož pschindže swontowneho waschnja dla — tón pschinješe šwět, cźłowjecźne do Božeho domu. Wjele je pola naš cźłowjecźneho — to njech sahinje. Nusna je šylnišca ewangeliška šwěrnoscź, wjetšca radoscź sa teho Knjesa, wjetšca wobstajnoscź a rošbudženoscź. Schtož we mni, w naš i tym psches jene njeje, to je cźłowjecźne, to njech tón Knjes w naš sahinycź da.

2. Se šwěcźatymaj woczomaj steja czi japoschtoli psched šudom. Gamaliel něschto šaczu wot jich snutzkowneje mozy a radoscze, wot mozy jich skutka a šłowa, hdyž wón tež to hišcze njesrošymi. Tehodla wón praji: „Se-li pak ta rada abo tón šutt wot Boha, njebudžecze wy to móž škasycź.“ To běšce rada poškušnjeje wutrobny, kiž pschecziwo Bohu wojowacź njecha. Šso powjeda, šo je tež Gamaliel šwoju mšdu dostał ša šwoju šwěrnou dobru radu. Wón je pjecza wukhowany wostał pschi wutupjenju měšta Jerusalema a hišcze potom 18 lět žiwny był. Jeho rada je wěrnoscź štajnje a pschezo. My widžimy, kať czi šwědžny Šhryštušowi dale šwój pucź džeja. Woni jich šchwifachu a šakafachu jim, šo bychu njerěcželi w mjenje Jesušowym. Woni pak woteńdžechu i wješelošcžu, woni šu czi dobywarjo a štroštni do pschichoda hladaja. Ewangelij je jim šhorhoj, kotruž wyšoło dđerža, škała, na kotruž šo šaloža. Schtož je wot Boha, dale wobšteji — to płaczi tež našcej žyrtwi. To bójške nam ničto wfacź njemóže. Njech tež czi nješchecželjo hanja, woni šu šwěrne šlawy šchescžijanškej žyrtwie hižom hušto pschescžehali psches cžwilowanja, ale wone šu w pruhowanjach wobštałe. Šutt reformazije je dobył, hač runje bamž a šhěžor pschecziwo njemu štejšchtaj. Čžehodla šutt mišionštwu do přědka šroczi pschi wšchēm pschecžiwjenju pohanow a hanjenju šamo šchescžijanow? „Se-li tón šutt wot Boha, njebudžecze wy to móž škasycź.“ Š tymle šroštnym pohladanjom my do pschichoda hladamy. Šdyž mašch ty we wutrobje to prawe šbože, kotrež nješinje, žiwu wěru do šwojeho Šbóžnika a w tajkej wěry jeho šameho, kiž wěcžnje wostanje, potom šměrom šwoju drohu džesch a hladasch na šwětle šahony wóžneho šraja, kotruž tebi wostanje, hdyž dyrbišch še šemškeho wotšal hič.

Šamjen.

Šlób i Božeho kraleštwu.

Šichž Šhryšta, Bože kraleštwu
Še pohóšchł mnohim ludžom;
Šich njewěra a hida šo
We žyrtwi šhlemi wšchudžom;
Šajradšcho bychu šnicžili
To kraleštwu, kiž šaloži
Našch Šbóžnik i dušchow šbožu.

Šdyž wono pak šutt cžłowški njei,
Šiž wot tuteho šwěta,
Dha šteji w mozy nješještej
Tu jako Boža hěta;
Šu hela pschemóž njemože,
Šchit jejny Šesuš Šhryštuš je
Šač do škóncženja cžaka.

Njech, Knježe, tvoje kraleštwu
Šso dale rošpschescžera,
Daj, šo šcže pschezo rjenišcho
W nim pobožnoscź a wěra;
Šaj, njech czi šlinczi na šwěcže
Čžescž, šhwalba po wšchēm cžłowještwje,
Čže šóždy šraj njech šławi.

Tež nješchecželam žyrtwinym,
Šiž tvoje mjeno hanja
A še žiwjenjom šjesbóžnym
Čže pschezo i nowa ranja,
Čžyž džiwny hnady pošafacź,
Šim i wobrocženju dopomhacź,
Šo tebe i nami šhwalu.

Wšchěch wěryžnych pak twój Duch cžěť
A wušwjećuji jich wolu,
Šo šmēja w šwojej dušchi měř,
Do twójich šasnjom šwolu;
Wšchěz hlubje njech Duch šaloži
Šich w tvojej šwjatej wěrnosczi,
Dha nješima jich cžěmnoscź.

A tak we Božim kraleštwje
My i wěryžnymi wěmy,
Šo tam we raji šrašnoscže
Šchat woczafowacź šmēmny,
Šiž Boža hnada wobleka
Tych, kotřiž wěryja do Šhryšta,
Šso jeho šchiza džeržo.

K. A. Fiedler.

Wobrašy i pola šnutzkowneho mišionštwu wot lěta 1906.

Špišuje M. w M.

1.

Wothladanje šhornych na šraju.

(Šo rošprawje šrajneho towarštwu ša šnutzkowne mišionštwu w Šakškej 1906.)

Hižom dvě lěcže je towarštwu ša šnutzkowne mišionštwu w Šakškej žónšce (nježenjene, ženjene, šwudowjene) počžalo rošwucžecź, šo bychu šhornych na šraju wothladowale, kiž maju teho šreba. W minjenym lěcže buchu 15 tajkich wot žyrtwinškich přjóđštejěštwow a družich i wuwucženju porucženych. Šajmlóđšca běšce 21 lět, najšarsčca 58 lět štara. Šajprijedny buchu wone w diašonišynškim (šotrowskim) domje w Draždžanach a Šipšku 5 njeđžel dołho rošwucžowane, potom hišcže pjecž njeđžel do měštnow date, hdyž je hižom wothladanje šhornych psches wuwucžene šmilne šotry (diašonišny) šarjadowane. Šamne žónšce, šo pišce, šu wšchitke i wošebitej nješpóžnimošcžu wukle, tež te štaršce, a něšotre šo jako wošebje wobdarjene wupošafachu. Šošwucženje ma šo w lěkarškich wěžach, wukładowanju šwjateho pišma, šnutzkownym mišionštwje, wo pschichodnym powošanju wothladowanja šhornych. Wšyšce teho w šhorowni diašonišynškeho wuštawa rošwucženje wo wšchelakich polach šuttowanja došlawaju.

Ša 29 wježnych wošadow je nětko hižom i tajkimi wothladatškami šastaranych. Šich džělo je najprijedny pola woprawdže šhornych. Šnutzkownje a šwontownje šhori šo i rošomnošcžu wothladuju. Wothladatki šawobaleju, podawaju lěkarštwu, špomóžuja, polóžuja cžěžkoty; tež na nušny šorjad a cžištošcž w domje šedžbuja a šo tež po nješastaranych džěcžoch doma šorjebjeru; wšyšce teho na šejnacže wšcheho, šchtož je ša cžilošcž a cžerštwoscž šřebne, šwoju

kedźbliwosć wobroczeja. Wothladaŕki ſo, hdźež je trjeba, ſa njedźelniczu ſobu poſtaraju taž ſa czěſchne dźećzi. Wědnych a na ſtarobnu ſłaboſć czěpjaznych ſobu wopytuja a na wſchě waſchnje jim jich czěpjenje polóžecž pytaja, tež pſches ſłowo woſchewjenja a ſbudźenja, pſches czitanje ſ biblije a ſe ſpěwaŕſkich. Wnjſche teho tež nózne ſtraže na ſo bjeru a běchu to w ſańdženym lěcže na 20, haj na jenym měſtnje 50 krócz činile. Najke žohnowanje leži w jich dźele, kotrež pod lěkarjom (a babu) dokonjeja, ſamo tež w jich napſhecžimo-ſtutkowanju pſhecžimo alkoſolej (wopilemu picžu), kiž je jim ſobu k ſbožu domow na wutrobu položene.

Tu někotre pſchipoſnawaze ſwědčenja. Na jenym měſtnje piſchu: „Wothladaŕka je pſchezo hotowa k ſluženju a hladanju ſhorjenych w powołanju khornych. Bjes ſtruchloſcže a wotwlatowanja na te najbóle pſhecžiwne dźela dže, taž ſo ſu prijedawſchi pſhecžiwnižy khornychhladanja nětko k dohladanju pſchichli a ſo powſchitkownje tele wothladanje jaſo wužitna a dobroczelſka naprawa ſpoſnawa.“ Druhđže: „Hladaŕka wužiwa dowěrjenje lěkarjom, knježſtwa a duchowneho.“ Jedyn lěkar piſche: „K ſwojemu ſwjeſelu móžu wobtrucžić, ſo je M. M. (mjeno) ſ wulkej luboſcžu, wutrajnoſcžu a wuſtojnoſcžu khornych w M. (mjeno) wothladowała.“ Woſpjet je ſo wuprajilo, ſo je tole nowe naprawjenje ſo jaſo dobre a požohnowane wopokazało a powſchitkowne dowěrjenje we woſadže dobyło.

Wnyſl ſa dobrocziwosć je ſo wot ſawjedženja wothladowanja khornych poſbėhnyla. Prězowanja ſa lěpſche wothladanje pſches poſhljazu zhyrobu a t. d., ſa podpjeranje potrebnych nejſu podarmo woſtala.

Zyrkwinske priědkſtejeſtwa, gmejnſka rada abo woſebite towaſtwa (ſjednoczenje) ſo ſa ſarunanje wothladaŕkow ſtaraja — ſ wjetſcha wone tola darmo ſtutkowacž njemóža. W jenej gmejnje je ſjednoczenje ſa podpjeranje wothladaŕki a wothladanych naſtala, kiž ma hižom 200 ſobuſtawow.

Taž jene dobre ſ druheho wuſhadža. Wny móžemy ſo nad tym jenož ſradowacž a pſhecž, ſo bychu ſo dale we pſchezo wjazy woſadach priědkſtejeſtwa namaſale, kiž bychu ſ jaſnym wóczkom a czoplej wutrobu tele žohnowanje ſpoſnawali a ſebi pſchibrocžicž pytali. Wóh daj pať tež wotewrjene, dobrocziwne ſchecžijanſke wutrobny mjeſ žónſtmi, kiž bychu ſhmane k tajkemu ſtutkowanju byle. Wulki džať ſluſcha krajnemu towaſtww ſa ſnutſkowne miſionſtwa, kiž chže tež tole lěto ſažo nowe roſwuczenje (kurſus) wotdžeržecž a taž prózu roſwuczenja na ſo waſacž, tať pjenježne wopory njecž. W lěcže 1906 běchu to pſches 800 hr. (Pſchichodnje dale).

Khryſtuſ w maczernej wutrobje.

(Spitta.)

W ſtwicžy ſwojej ſedži maczer,
Wſchi nej' jejne dźećatka,
Kiž na lube, fromne wucžby
Maczerne rad kedźbuj.

Knjeſa we wutrobje noſcho
Džecžom k njeju hladacž da;
Te ſo jejnej' ruki džerža,
Sejnu luboſcž ſpoſnaja.

Džecžki ſwěru pſhecželowu
Njepntaja druhđže ſej,
Dofelž jeho namaſaja
We wutrobje maczernej.

Wſchitko dźećatko tu ſpyta
Poſa ſwojej' maczerje:
Wſchitón troſcht a wſchitku pomož,
Nadoſcž tež a wjeſele.

Wutrobny ſchow maczeriny
Se taž wěrna ſwjatniza,
Hdyž tam džecžki bjes ſtarocžje
Eſwojoh' Knjeſa nam' ſaja.

Surij Bróſſ 16./5. 07.

Twój Knjes wſchitko, ty ſam ničzo! —

Jan. 3, 30.

Nimo ſažo džen je ſana ſchecženikow,
K wyſtoſcži ſlónzo ſ nowa dotrocžilo,
Pſchibhwanje lěta ſ tym ſo doſoncžilo,
Sapocžal ſo ſ dobom ſachod nowy;

Čaſ ſo w ſtworbje pſchibližuje žnjowy,
Hdyž je ſymjo kóžde bórny doſramilo
A plód po ſakonju krutym poſkicžilo. —
Běſche, człowjecže, twój wuſhw dotal ſtrowy?! —

Koſcž a pſchibhwočž móž we tebi chže Boža;
Njeroda pať czělna dyrbi wſchědnje hinyčž,
Dofelž k poſtupej ſy ſtajnom' powołany!

Dofatť ſwěrnemu ſo poſkicžuje ſboža. —
Chžeſch-li ſchłodowanja wěczneho ſo ſminyčž,
Spěchuj ſo dže; ſwěrnny budžeſch krónowany! —

U.

Stawisna Khryſtuſoweho pſchekraſnjenja.

(Poſtracžowanje.)

3.

Khód do Emmauſa.

Lut. 24, 13—35. [Mark. 16, 12. 13.]

A hlaj! dwaj wot nich džěſchtaj tón ſamny džen
Do měſtka, kotrež ſchěcž džeſacž honow bė
S Seruſalema wotſdalene,
Emmauſ ſ mjenom, — doſcž ſrudnaj wobaj, —

2. A ſej mjeſ ſobu rěczěſchtaj wo wſchěm tym,
Schtóž ſo bė ſtało. — A jaſo rěczěſchtaj
Tať mjeſ ſobu ſo wopraſchuj,
Poſda ſo, ſo k nimaj Sejuſ dóndže;

3. Eſo pſchibližiwoſchi Knjes ſ nimaj krocžěſche;
Pať jeje wocži džeržane woſtachu,
So njeſnajěſchtaj zuſobniſa;
Ale nětk rěczecž wón k nimaj pocža:

4. To kajke rěcže mjeſ ſobu mataj wój
Tu duzy ſrudnaj? — Duž jedyn wotmolwi,
Aleoſaſ ſ mjenom, k njemu prajo:
Eſy ty ſam jenicžki zuſbniť tudy —

5. W Seruſalemje, kotryž by njewjedžať,
Schtó w tych dnjach ſtało w měſcže ſo tymle je?! —
Knjes k nimaj džeſche: Najke? — prajtaj!
Wonaj pať wutrobu wuſhpajo —

